

ارتباط توانایی چشیدن فنیل تیو کاربامید با جنسیت و استعمال دخانیات

محمد ایرانمنش^۱، راحله مسعودی^{۲*}، شکیبا غلامی^۳

مقاله پژوهشی

مقدمه: توانایی چشیدن مزه تلخ فنیل تیو کاربامید (PTC) از نظر ژنتیکی، اپیدمیولوژی، و تکاملی از دیرباز مورد توجه بوده است. گوناگونی در تشخیص طعم تلخ این ماده می‌تواند منعکس کننده تفاوت‌ها در ارجحیت غذایی جمعیت‌های مختلف باشد. به علاوه، این مساله می‌تواند با استعداد ابتلا به بیماری‌های مربوط به رژیم غذایی در ارتباط باشد. فراوانی افراد چشا و ناچشا در بسیاری از جمعیت‌ها بررسی شده است. هدف این تحقیق، مطالعه فراوانی افراد چشا و ناچشا در یک جمعیت ایرانی و ارتباط آن با جنسیت و استعمال دخانیات می‌باشد.

روش بررسی: این پژوهش از نوع مقطعی تصادفی می‌باشد. یک جمعیت ۱۷۵ نفری از دانشجویان و اساتید دانشگاه شیراز از نظر توانایی چشیدن طعم تلخ PTC پس از پرکردن پرسش‌نامه شفاهی و چشیدن PTC مورد بررسی قرار گرفتند. تحلیل آماری به وسیله نرم افزار SPSS ورژن ۲۱ و با استفاده از روش‌های کای اسکور، رگرسیون لجستیک، فاصله اطمینان و نسبت شانس انجام شد.

نتایج: فراوانی آلل T برابر با ۰/۵۸ و آلل t برابر ۰/۴۲ به دست آمد. از این جمعیت ۸۲/۲۹٪ چشا و ۱۷/۷۱٪ ناچشا بودند. زنان چشتر از مردان بودند (OR=۴/۰۴۴ و p=۰/۰۰۷). افرادی که دخانیات استعمال می‌کردند ناچشتر بودند (OR=۰/۲۷۸ و p=۰/۰۰۲).

نتیجه‌گیری: در این تحقیق، برای اولین بار در ایران، نشان دادیم که فراوانی افراد چشا، همانند سایر جمعیت‌ها، در جمعیت مورد مطالعه بیشتر از افراد ناچشا می‌باشد. به علاوه، در این مطالعه، فراوانی افراد چشا در زنان بیشتر از مردان و در افراد غیر سیگاری بیشتر از افراد سیگاری بود. تشخیص چشایی افراد ممکن است در تعیین ریسک‌پذیری آن‌ها برای استعمال سیگار موثر باشد. البته، افزایش سبزی جمعیت و انجام آزمایشات ژنتیکی برای گرفتن یک نتیجه قاطع و جامع امری ضروری می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: فنیل تیو کاربامید، چشایی، ناچشایی، جنسیت، استعمال دخانیات

ارجاع: ایرانمنش محمد، مسعودی راحله، غلامی شکیبا. ارتباط توانایی چشیدن فنیل تیو کاربامید با جنسیت و استعمال دخانیات. مجله علمی

پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد ۱۳۹۷؛ ۲۶ (۷): ۶۱۵-۲۳

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد ژنتیک، دانشگاه علم و هنر یزد، دانشکده فنی و مهندسی، بخش زیست‌شناسی، ایران

۲- استادیار ژنتیک مولکولی، دانشگاه شیراز، دانشکده علوم، بخش زیست‌شناسی، ایران

۳- کارشناس زیست‌شناسی سلولی مولکولی، دانشگاه شیراز، دانشکده علوم، بخش زیست‌شناسی، ایران

* (نویسنده مسئول)؛ تلفن: ۰۹۳۷۹۱۴۷۶۶۱، پست الکترونیکی: rmasoudi@shirazu.ac.ir، کدپستی: ۷۱۴۶۷۱۳۵۶۵

مقدمه

توانایی چشیدن طعم تلخ فنیل تیو کرآامید (PTC) توسط افراد، یک ابزار مهم و مفید در مطالعات تنوع ژنتیکی انسان بوده است (۱). در حقیقت تا قبل از اختراع مارکرهای DNA، از نمک فنیل تیو کرآامید به عنوان یکی از الگوی‌های شناسایی استفاده می‌شد (۲). از نقطه نظر تکاملی و انتخاب طبیعی نیز گوناگونی در توانایی چشیدن PTC مورد توجه بوده است (۳). ویژگی حساسیت به طعم PTC اتوزومی بوده و قدرت چشایی و عدم قدرت چشایی نسبت به نمک PTC مثال مناسبی برای مطالعه فراوانی آلل‌ها در حالت غالبیت کامل است. کسانی که دارای قدرت چشایی نسبت به این نمک هستند، مزه تلخ آن را احساس می‌کنند و این صفت تحت کنترل آلل غالب T قرار دارد (۴).

فنیل تیو کرآامید، یکی از بهترین ترکیب‌هایی است که برای سنجیدن حساسیت به تلخی استفاده می‌شود. ژن اصلی شناسایی این ویژگی، ژن *TAS2R38* است که بر روی کروموزوم ۷ قرار دارد. این ژن یکی از اعضا خانواده ژنی *TAS2R* که گیرنده طعم تلخ است می‌باشد. این ژن شامل یک اگزون کدگذاری کننده ۱۰۰۲ جفت بازی بوده که مسئول کد کردن یک پروتئین ۳۳۳ آمینواسیدی می‌باشد که در حقیقت یک گیرنده با ۷ دامین گذرنده از غشا جفت شده با پروتئین G، می‌باشد و به محرک تلخی پاسخ می‌دهد (۹-۵). مطالعات و تحقیقات فراوانی در زمینه توانایی چشیدن PTC و ارتباط آن با عوامل مختلف صورت گرفته است. در سال ۲۰۱۶ نشان داده شد که فراوانی افراد ناچشا برای PTC در برخی جمعیت‌ها در افراد سیگاری بیشتر است (۱۱-۱۰). توانایی چشیدن PTC در بیماران مبتلا به پارکینسون (۱۲) و مبتلایان به اسکیزوفرنی و اعضا درجه یک خانواده آن‌ها (۱۳) بررسی شده است. فراوانی آللی PTC در افراد چشا و ناچشا در جمعیت‌های مختلف هند مطالعه شده است. نتایج این مطالعات حاکی از فراوانی بیشتر افراد چشا در این جمعیت‌ها می‌باشند (۱۶-۱۴). از دیگر مطالعات می‌توان به بررسی فراوانی ژنی حساسیت به طعم PTC و ارتباط آن با گروه‌های خونی، فاکتور R، و هموگلوبین‌های گوناگون در یک جمعیت (۱۷) و هم‌چنین بررسی انتخاب طبیعی و تکامل مولکولی در PTC (۱۸) اشاره کرد.

به علاوه، مطالعات اخیر نشان داده است که عدم توانایی چشیدن PTC با چاقی در ارتباط می‌باشد (۱۹). ارتباط گوناگونی ژنتیکی در ژن *TAS2R38* با شاخص توده بدنی و ارجحیت غذایی در سال ۲۰۱۷ بررسی شد (۲۰). نقش این گوناگونی در سرطان دستگاه گوارش نیز در سال ۲۰۱۷ در ژاپن بررسی شده است (۲۱). هدف این مطالعه بررسی فراوانی افراد چشا و ناچشا و ارتباط توانایی چشیدن PTC با عواملی هم‌چون جنسیت و اعتیاد به سیگار در میان جمعی از دانشجویان بومی و غیر بومی دانشگاه شیراز و خانواده‌هایشان، و تعدادی از اساتید این دانشگاه بود. یافتن ارتباط بین توانایی چشیدن PTC و استعمال دخانیات می‌تواند به عنوان یک مارکر برای تشخیص افراد مستعد به استعمال دخانیات استفاده شود.

روش بررسی

در این مطالعه مقطعی (Cross sectional) تصادفی، برای بررسی فراوانی افراد چشا و ناچشا، مطالعه بر روی ۱۷۵ نفر از جمعیت دانشجویی دانشگاه شیراز، اساتید این دانشگاه و هم‌چنین تعدادی از اعضا خانواده‌های دانشجویان با قومیت‌های مختلف (به صورت تصادفی) به وسیله تست کردن محلول‌های آماده سازی شده و پاسخ دادن به پرسش‌نامه شفاهی صورت پذیرفت. بیشترین افراد شرکت کننده در این مطالعه مردان بودند هم‌چنین در میان تمامی قومیت‌ها، قومیت فارس بیشترین فراوانی را در این مطالعه به خود اختصاص داد. برای انجام تست، ابتدا یک محلول ۱۳٪ از PTC با حل کردن ۱۳۰ میلی‌گرم از PTC در ۱۰۰ میلی‌لیتر آب مقطر تهیه شد (۱۴). سپس یک سری رقت ۵۰ درصدی از ۱ تا ۱۴ ایجاد شد. به این صورت غلیظ‌ترین محلول با شماره ۱۴ و رقیق‌ترین آن با شماره ۱ نام‌گذاری شد. سه محلول آب مقطر نیز به صورت جداگانه تهیه شده (جهت تست صداقت افراد مورد آزمایش) و در میان نمونه‌ها قرار داده شد.

از متقاضیان اطلاعات لازم از جمله سن، استعمال سیگار، جنسیت و میزان مصرف قهوه گردآوری شد. دو قطره از محلول PTC، پس از شستشوی دهان با آب مقطر، توسط افراد مورد آزمایش چشیده شد. شماره غلظتی که تست در آن برای هر فرد مثبت می‌شد یادداشت و ثبت گردید. اگر شخصی قادر به

به دست آمد.

ارتباط میان حساسیت به PTC و جنسیت

جدول ۱ و نمودار ۱ نشان دهنده توزیع فراوانی افراد چشا و ناچشا در جمعیت مورد مطالعه می‌باشد. نتایج به دست آمده نشان دهنده فراوانی بالای افراد چشا نسبت به ناچشا می‌باشد. مطابق جدول ۱، درصد فراوانی مردان چشا ۷۱/۷۵٪ و مردان ناچشا ۲۹/۲۴٪ می‌باشد در حالی که فراوانی زنان چشا و ناچشا به ترتیب ۶۵/۹۲٪ و ۳۵/۷٪ می‌باشد. با استفاده از آنالیز کای اسکوئر، فراوانی افراد چشا و ناچشا در بین زنان و مردان بررسی شد. آماره ($\chi^2 = 0.03$) نشان دهنده تفاوت معنادار بین دو گروه زن و مرد از نظر توانایی چشیدن مزه تلخ PTC بود. به جهت بررسی سطوح معناداری از آنالیز رگرسیون لجستیک استفاده شد. در این آزمون عدم توانایی چشیدن PTC نسبت به توانایی آن در گروه مردان نسبت به زنان بررسی شد. نتایج نشان می‌دهند که مردان حدوداً ۴ برابر ناچشا تر از زنان هستند ($CI = [1/47 - 11/128]$ و $OR = 4/044$ و $p = 0/007$) (جدول ۳).

ارتباط میان حساسیت به PTC و استعمال سیگار

با توجه به جدول ۲ و نمودار ۲، فراوانی افراد سیگاری ناچشا (۳۱/۰۴٪) بیشتر از افراد غیر سیگاری ناچشا می‌باشد (۱۱/۱۱٪). با استفاده از آنالیز کای اسکوئر، فراوانی افراد چشا و ناچشا در بین افراد سیگاری و غیر سیگاری بررسی شد. آماره ($\chi^2 = 0.02$) نشان دهنده تفاوت معنادار بین دو گروه سیگاری و غیرسیگاری از نظر توانایی چشیدن مزه تلخ PTC بود. به جهت بررسی سطوح معناداری از آنالیز رگرسیون لجستیک استفاده شد. در این آزمون عدم توانایی چشیدن PTC نسبت به توانایی آن در گروه سیگاری ها نسبت به غیرسیگاری ها بررسی شد. نتایج نشان داد که افراد مصرف کننده دخانیات در مقایسه با افرادی که دخانیات استعمال نمی‌کنند حدوداً ۷۲ درصد کمتر چشا هستند ($CI = [0/125 - 0/619]$ و $OR = 0/278$ و $P = 0/002$) (جدول ۳).

تشخیص طعم تلخ PTC در هیچ یک از محلول ها و از جمله غلیظ ترین محلول (محلول شماره ۱۴) نبود، این فرد به عنوان فرد ناچشا در نظر گرفته شد. نتایج حاصله به ترتیب کمترین و بیشترین پاسخ به PTC مرتب شد و بر اساس متغیرهای پرسیده شده دسته‌بندی گردید.

تجزیه و تحلیل آماری

افرادی که به تست PTC پاسخ مثبت داده اند، به عنوان چشا شناخته شده اند. از آن جا که وراثت این صفت به صورت هموزیگوت غالب می باشد، افراد چشا در حالت هموزیگوت غالب ژنوتیپ (TT) و در حالت هتروزیگوت ژنوتیپ (Tt) دارا هستند. افراد ناچشا نیز به صورت هموزیگوت مغلوب (tt) می‌باشند.

فراوانی آلل مغلوب (t) از رابطه زیر بدست آمده است:

$$\sqrt{\frac{\text{تعداد افراد دارای فنوتیپ مغلوب}}{\text{تعداد کل افراد آنالیز شده}}}$$

فراوانی آلل غالب (T) نیز از رابطه $1-t$ محاسبه شده است (۲۲). جهت آنالیز داده‌ها از آزمون کای اسکوئر استفاده شد. نرم افزار بکار برده شده در این تحقیق SPSS ورژن ۲۱ می باشد. p-value کمتر از ۰/۰۵ به عنوان تفاوت معنی دار بین گروه ها در نظر گرفته شد. کنترل عدم داده سازی، دو برابر سازی و حذف داده و غیره همگی تحت نظر نویسنده انجام گرفته است. تمامی نتایج توسط نرم افزار SPSS ورژن ۲۱ آنالیز شده و این کار جهت اطمینان از صحت نتایج چندین مرتبه تکرار شده است. پرسشنامه‌ها توسط افراد مورد آزمایش تکمیل گردیده است.

ملاحظات اخلاقی

پروپوزال این تحقیق توسط دانشگاه شیراز تایید شده است. تمامی مراحل تهیه محلول‌های PTC در محیط بهداشتی صورت گرفت.

نتایج

توزیع فراوانی آلل‌های T و t

فراوانی آلل T برابر با ۵۸/۰ (۵۸٪) و آلل t برابر ۴۲/۰ (۴۲٪)

جدول ۱: توزیع فراوانی افراد چشا و ناچشا بر اساس جنسیت برای حساسیت به فنیل تیوکار بامید در نمونه های مورد بررسی

افراد مورد آزمایش	چشا		ناچشا	
	تعداد	درصد	تعداد	درصد
مذکر	۸۱	٪۷۵/۷۱	۲۶	٪۲۴/۲۹
مونث	۶۳	٪۹۲/۶۵	۵	٪۷/۳۵
تعداد کل	۱۴۴	٪۸۲/۲۹	۳۱	٪۱۷/۷۱

درصدها به صورت سطری می باشند.

جدول ۲: جدول توزیع فراوانی استعمال دخانیات و حساسیت به فنیل تیوکار بامید در نمونه های مورد بررسی.

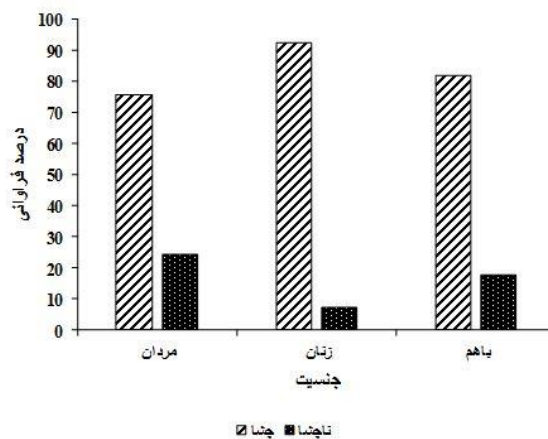
افراد مورد آزمایش	چشا		ناچشا	
	تعداد	درصد	تعداد	درصد
افراد استعمال کننده دخانیات	۴۰	٪۶۸/۹۶	۱۸	٪۳۱/۰۴
افرادی که دخانیات استعمال نمی کنند	۱۰۴	٪۸۸/۸۹	۱۳	٪۱۱/۱۱
تعداد کل	۱۴۴	٪۸۲/۲۹	۳۱	٪۱۷/۷۱

درصدها به صورت سطری می باشند.

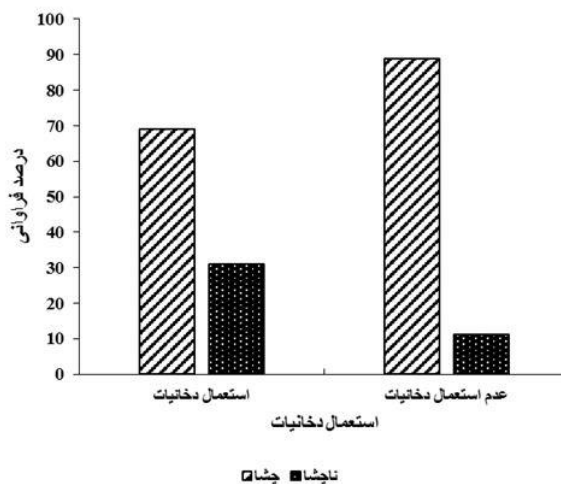
جدول ۳: نتایج رگرسیون لجستیک برای عدم توانایی چشیدن PTC نسبت به توانایی آن در گروه مردان نسبت به زنان و همچنین گروه افراد استعمال کننده دخانیات نسبت به افرادی که دخانیات استعمال نمی کنند.

متغیر	چشا (درصد) تعداد	ناچشا (درصد) تعداد	OR	95%CI	P
جنسیت	زن	۶۳ (٪۹۲/۶۵)	۵ (٪۷/۳۵)	۱	-
	مرد	۸۱ (٪۷۵/۷۱)	۲۶ (٪۲۴/۲۹)	۴/۰۴۴	۱/۴۷۰_۱۱/۱۲۸
مصرف دخانیات	بله	۴۰ (٪۶۸/۹۶)	۱۸ (٪۳۱/۰۴)	۱	-
	خیر	۱۰۴ (٪۸۸/۸۹)	۱۳ (٪۱۱/۱۱)	۰/۲۷۸	۰/۱۲۵_۰/۶۱۹

نتایج رگرسیون لجستیک نشان داد که مردان حدوداً ۴ برابر ناچشا تر از زنان هستند ($p=۰/۰۰۷$). هم چنین، نتایج رگرسیون لجستیک تفاوت معنی داری بین افراد سیگاری و غیر سیگاری از نظر توانایی چشایی PTC نشان داد ($p=۰/۰۰۲$).

نمودار ۱: توزیع فراوانی افراد چشا و ناچشا برای حساسیت به فنیل تیوکار بامید در نمونه های مورد بررسی.

نمودار ۲: توزیع فراوانی استعمال دخانیات و حساسیت به فنیل تیو کربامید در نمونه های مورد بررسی.

سال ۱۹۶۱ بر روی درک انواع مزه بین افراد سیگاری و غیر سیگاری صورت گرفت (۲۶)، این نتیجه حاصل شد که هیچ تفاوت معناداری برای آستانه چشیدن طعم شور، ترش و شیرین در افراد سیگاری و غیر سیگاری وجود ندارد. اما در مورد طعم تلخ، میانگین آستانه طعم تلخ در افراد سیگاری بیشتر از افراد غیر سیگاری بود. هم چنین نتایج نشان داد که افراد سیگاری ناچشا نسبت به افراد سیگاری چشا تمایل بیشتری به طعم تلخ سیگار دارند. هم چنین مشاهده شد که افراد سیگاری که توانایی کمتری برای چشیدن طعم تلخ دارند نسبت به افراد سیگاری که توانایی بیشتری برای چشیدن طعم تلخ دارند با احتمال بیشتری سیگار را به دلیل طعم تلخ آن استعمال می کنند. با توجه به این که با محاسبات صورت گرفته در مطالعه حاضر، افرادی که سیگار استعمال می کنند ناچشتر هستند، می توان نتیجه گرفت که بین حساسیت به PTC و استعمال دخانیات در جامعه مطالعه شده ارتباط وجود دارد و از این موضوع می توان برای پیشگیری از اعتیاد و استعمال سیگار استفاده کرد. به عنوان مثال، با گرفتن تست PTC از افراد مختلف به خصوص در سنین کودکی و نوجوانی، می توان با مشخص کردن چشا یا نا چشا بودن آنها یک شاخص ریسک پذیری برای استعمال سیگار تعریف کرد. سپس با استفاده از این شاخص ریسک پذیری برای استعمال سیگار،

بحث

یکی از موثرترین عوامل انتخاب غذا، طعم و مزه آن غذا می باشد. انسان ها، به خصوص در دوران نوزادی و کودکی، علاقه ذاتی به طعم شیرین نشان می دهند و از مصرف غذاهای تلخ پرهیز می کنند. علاوه بر این، اصولاً غذای شیرین به عنوان غذای پر انرژی و غذای تلخ به عنوان غذایی که احتمال مسمومیت دارد، دسته بندی می شوند (۲۳). حس کردن طعم های پنج گانه غذا می تواند از مصرف غذاهای مسموم که غالباً طعم تلخی دارند، جلوگیری کند و نقش حفاظتی داشته باشد (۲۴) یکی از بهترین ترکیب هایی که برای سنجیدن حساسیت به تلخی استفاده می شود، ترکیبی به نام فنیل تیو کربامید است. ژن اصلی شناسایی این ویژگی، ژن *TAS2R38* است. تحقیقات نشان داده اند که آلل های *hTAS2R* که برای انواع گیرنده های مختلف عملکردی کد می شوند، به طور مستقیم بر ادراک ترکیبات دارای طعم تلخ اثر می گذارند (۵). دو فرم عمده از این ژن گیرنده تلخ در بیشتر جمعیت جهان به عنوان "اکثریت چشا" و "اکثریت ناچشا" شناسایی شده است. این دو فرم در موقعیت اسید آمینه شماره ۴۹، ۲۶۲ و ۲۶۹ متفاوت هستند (۲۵).

مطالعات متعددی در زمینه فراوانی افراد چشا و ناچشا و ارتباط آن ها با موارد گوناگون از جمله کشیدن سیگار یا گروه های خونی مختلف بررسی شده است. در مطالعه ای که در

می‌باشد. به علاوه، در مطالعه حاضر، فراوانی افراد چشا در زنان و هم چنین افراد غیر سیگاری بیشتر از افراد ناچشا بود. دانستن چشا یا ناچشا بودن افراد، می‌تواند در انتخاب و داشتن رژیم غذایی مناسب و سالم تاثیرگذار باشد. هم چنین، نتایج ما نشان می‌دهد که تشخیص چشایی افراد می‌تواند در تعیین ریسک‌پذیری آنها برای استعمال سیگار موثر باشد تا بتوان پیشگیری‌های لازم در این خصوص را اعمال نمود. البته لازم به ذکر است که استعمال دخانیات خود می‌تواند منجر به از دست رفتن درک طعم تلخ گردد. بنابراین، آزمایشات دقیق تر، افزایش سایز جمعیت، بررسی گیرنده‌ها و انجام آزمایشات ژنتیکی برای گرفتن یک نتیجه قاطع و جامع امری ضروری می‌باشد.

سپاسگزاری

این مقاله نتیجه کار تحقیقاتی آزمایشگاه آموزش ژنتیک بخش زیست‌شناسی دانشگاه شیراز بوده و با حمایت مالی دانشگاه شیراز صورت گرفته است که بدین وسیله از این دانشگاه تقدیر و قدردانی به عمل می‌آید. از سرکار خانم ابطحی که در آنالیز آماری این تحقیق با نویسندگان این مقاله همکاری نموده اند تشکر می‌نماییم.

تعارض در منافع: از طرف نویسندگان این مقاله هیچ گونه تعارض در منافع وجود ندارد.

پیش بینی‌ها و پیشگیری‌های لازم در این خصوص اعمال شود. نتایج مشابه در رابطه با سیگار کشیدن و گوناگونی در ژن مربوط به PTC در سایر مطالعات مشاهده شده است (۱۰، ۱۱). انتخاب نوع غذا و مواد مصرفی خوراکی همواره به دلیل فواید و ویتامین‌های موجود در غذا نیست. در بیشتر موارد طعم غذا در انتخاب آن بیشترین نقش را ایفا می‌کند (۲۷). طبق محاسبات انجام گرفته، زن‌ها نسبت به مردها چشتر هستند. توجه به اهمیت حس چشایی در انتخاب رژیم غذایی می‌تواند نقش موثری در سلامت بانوان و هم چنین خانواده داشته باشد. از طرفی دیگر به دلیل حساسیت بیشتر بانوان به تلخی، می‌تواند انتخاب بهتری در امور تولیدی صنایع غذایی و هم چنین آشپزی باشند. با توجه به فرهنگ حاکم در ایران که بانوان نقش مهمی در پخت غذا و انتخاب رژیم غذایی مناسب برای کودکان خود دارند، دانستن این موضوع می‌تواند تاثیر قابل توجهی داشته باشد.

نتیجه‌گیری

بر اساس اطلاعات نویسندگان، مطالعه حاضر اولین مطالعه‌ای است که به بررسی فراوانی افراد چشا و ناچشا برای PTC در ایران می‌پردازد. نتایج این تحقیق، نشان داد که فراوانی افراد چشا، همانند سایر جمعیت‌ها، در جمعیت مورد مطالعه بیشتر از افراد ناچشا

References:

- 1- Ng K, Woo J, Kwan M, Sea M, Wang A, Lo R, Chan A, Henry CJ. *Effect of age and disease on taste perception*. J Pain Symptom Management 2004; 28(1): 28-34.
- 2- Cardullo HM, Holt Jr LE. *Ability of infants to taste PTC: its application in cases of doubtful paternity*. Proc Soc Exp Biol Med 1951; 76(3): 589-92.
- 3- Wooding S, Bufe B, Grassi C, Howard MT, Stone AC, Vazquez M, et al. *Independent evolution of bitter-taste sensitivity in humans and chimpanzees*. Nature 2006; 440(7086): 930-934.
- 4- Guo SW, Reed DR. *The genetics of phenylthiocarbamide perception*. Ann Human Biol 2001; 28(2): 111-142.
- 5- Bufe B, Breslin PA, Kuhn C, Reed DR, Tharp CD, Slack JP, et al. *The molecular basis of individual differences in phenylthiocarbamide and propylthiouracil bitterness perception*. Curr Biol 2005; 15(4): 322-27.

- 6- Duffy VB, Davidson AC, Kidd JR, Kidd KK, Speed WC, Pakstis AJ, et al. **Bitter Receptor Gene (TAS2R38), 6-n-Propylthiouracil (PROP) Bitterness and Alcohol Intake.** *Alcoholism: Clinical and Experimental Res* 2004; 28(11): 1629-37.
- 7- Prodi DA, Drayna D, Forabosco P, Palmas MA, Maestrale GB, Piras D, et al. **Bitter taste study in a sardinian genetic isolate supports the association of phenylthiocarbamide sensitivity to the TAS2R38 bitter receptor gene.** *Chem Senses* 2004; 29(8): 697-702.
- 8- Tepper BJ, Koelliker Y, Zhao L, Ullrich NV, Lanzara C, d'Adamo P, et al. **Variation in the Bitter-taste Receptor Gene TAS2R38, and Adiposity in a Genetically Isolated Population in Southern Italy.** *Obesity* 2008; 16(10): 2289-95.
- 9- Keller KL, Reid A, MacDougall MC, Cassano H, Song JL, Deng L, et al. **Sex Differences in the Effects of Inherited Bitter Thiourea Sensitivity on Body Weight in 4–6-Year-Old Children.** *Obesity* 2010; 18(6):1194-200.
- 10- Risso DS, Kozlitina J, Sainz E, Gutierrez J, Wooding S, Getachew B, et al. **Genetic Variation in the TAS2R38 Bitter Taste Receptor and Smoking Behaviors.** *PLoS One* 2016; 11(10): e0164157.
- 11- Khukhunaishvili R, Tskvitinidze S, Koridze M, Nagervadze M, Chelidze N. **Smoking inclined Groups According to the Phenotype of the PTC Gene.** *Georgian Med News* 2016; (258): 59-63.
- 12- Moberg PJ, Balderston CC, Rick JH, Roalf DR, Weintraub D, Kleiner-Fisman G, et al. **Phenylthiocarbamide (PTC) perception in Parkinson disease.** *Cogn Behav Neurol* 2007; 20(3): 145-148.
- 13- Moberg PJ, McGue C, Kanes SJ, Roalf DR, Balderston CC, Gur RE, et al. **Phenylthiocarbamide (PTC) perception in patients with schizophrenia and first-degree family members: relationship to clinical symptomatology and psychophysical olfactory performance.** *Schizophrenia Res* 2007; 90(1): 221-28.
- 14- Hussain R, Ahsana SH, Afzal M. **Prevalence and Genetic Analysis of Bitter Taste Perception for Phenylthiocarbamide (PTC) Among Some Muslim Populations of Uttar Pradesh, India.** *Iran J Public Health* 2014; 43(4): 441-52.
- 15- Singh OP, Singh AK. **Allelic frequency of phenylthiocarbamide tasters and non-tasters in different human populations of eastern Uttar Pradesh.** *Indian J Scientific Res* 2011; 2(3): 96-101.
- 16- Fareed M, Shah A, Hussain R, Afzal M. **Genetic study of phenylthiocarbamide (PTC) taste perception among six human populations of Jammu and Kashmir (India).** *Egyptian J Med Human Genetics* 2012; 13(2): 161-66.
- 17- Alimba CG, Adekoya KO, Oboh BO. **Prevalence and gene frequencies of phenylthiocarbamide (PTC) taste sensitivity, ABO and Rhesus factor (Rh) blood groups, and haemoglobin variants among a Nigerian population.** *Egyptian J Med Human Genetics* 2010; 11(2): 153-58.
- 18- Wooding S, Kim UK, Bamshad MJ, Larsen J, Jorde LB, Drayna D. **Natural selection and**

- molecular evolution in PTC, a bitter-taste receptor gene.* Am J Human Genet 2004; 74(4): 637-46.
- 19- Veluswami, Meena, Latha, Gayathri Fathima I, Soundariya K, Senthamil Selvi A *Study on Prevalence of Phenyl Thiocarbamide (PTC) Taste Blindness Among Obese Individuals* .J Clin Diagn Res 2015; 9(5): 4-6.
- 20- Deshaware S, Singhal R. *Genetic variation in bitter taste receptor gene TAS2R38, PROP taster status and their association with body mass index and food preferences in Indian population.* Gene 2017; 627: 363-68.
- 21- Yamaki M, Saito H, Isono K, Goto T, Shirakawa H, Shoji N, et al. *Genotyping Analysis of Bitter-Taste Receptor Genes TAS2R38 and TAS2R46 in Japanese Patients with Gastrointestinal Cancers.* J Nutr Sci Vitaminol (Tokyo) 2017; 63(2): 148-154.
- 22- Strickberger MW. *Genetics.* 3rd ed. Macmillan, New York, USA 1990.
- 23- Rozin P, Vollmecke TA. *Food likes and dislikes.* Ann Rev Nutr 1986, 6(1): 433-456.
- 24- Mueller KL, Hoon MA, Erlenbach I, Chandrashekar J. *The receptors and coding logic for bitter taste.* Nature 2005; 434(7030): 225-29.
- 25- Drewnowski A. *Genetics of human taste perception.* Handbook of Olfaction and Gustation, 2nd ed, Marcel Dekker, New York, 2003: 847-60.
- 26- Krut LH, Perrin MJ, Bronte-Stewart B. *Taste perception in smokers and non-smokers.* British Med J 1961; 1(5223): 384.
- 27- Kimura S. *Taste and nutrition.* Nutr Rev 1992; 50(12): 427-33.

Association of the ability to taste Phenylthiocarbamide with sex and smoking

Mohammad Iranmanesh¹, Raheleh Masoudi^{1,2}, Shakiba Gholami³

Original Article

Introduction: The ability to taste Phenylthiocarbamide (PTC) has been long studied from genetics, epidemiologic and evolutionary point of view. Variation in the frequency of tasters and non-tasters could reflect the food preferences. Moreover, it can be a marker for diet-related diseases. The frequency of PTC taste sensitivity has been studied in many populations. The aim of this research was to determine the frequency of tasters and not-tasters in a population from Iran and the association of sex and smoking with the ability to taste PTC.

Methods: In a random cross sectional study, 175 individuals from Shiraz University or their families were examined regarding the ability to taste PTC after filling out a questionnaire and tasting PTC. The statistical analysis was carried out using SPSS, version 21, applying the Chi square, logistic regression, confidence interval (CI), and odd ratio (OR).

Results: The frequency of T, and t alleles was 0.58 and 0.42, respectively. There was 82.23% taster versus 17.77% non-taster. There was a significant difference ($p=0.007$, $OR=4.044$) between male and female regarding the ability of tasting PTC. There was more non-taster among smokers compared to non-smokers ($p=0.002$, $OR=0.278$).

Conclusion: To the best of the authors' knowledge, this is the first study to investigate the frequency of PTC tasters in Iran. Similar to the studies from other populations, the frequency of PTC tasters was higher compared to non-tasters in our population. Moreover, there were more tasters in females than male individuals. In addition, frequency of tasters was more in no-smokers compared to smokers. Investigating the connections between taste perception and smoking may help to find a reliable indicator for smoking susceptibility. However, larger sample size and genetic tests are necessary to draw a comprehensive conclusion.

Keywords: Phenylthiocarbamide, Taster, Non-taster, Sex, Smoking.

Citation: Iranmanesh M, Masoudi R, Gholami SH. Association of the ability to taste Phenylthiocarbamide with sex and smoking. J Shahid Sadoughi Uni Med Sci 2018; 26(7): 615-23

¹Department of Biology, College of Engineering, Science and Arts University of Yazd , Iran

²Department of Biology, College of Sciences, Shiraz University, Shiraz, Iran

³Department of Biology, College of Sciences, Shiraz University, Shiraz, Iran

*Corresponding author: Tel: 09379147661, email: rmasoudi@shirazu.ac.ir